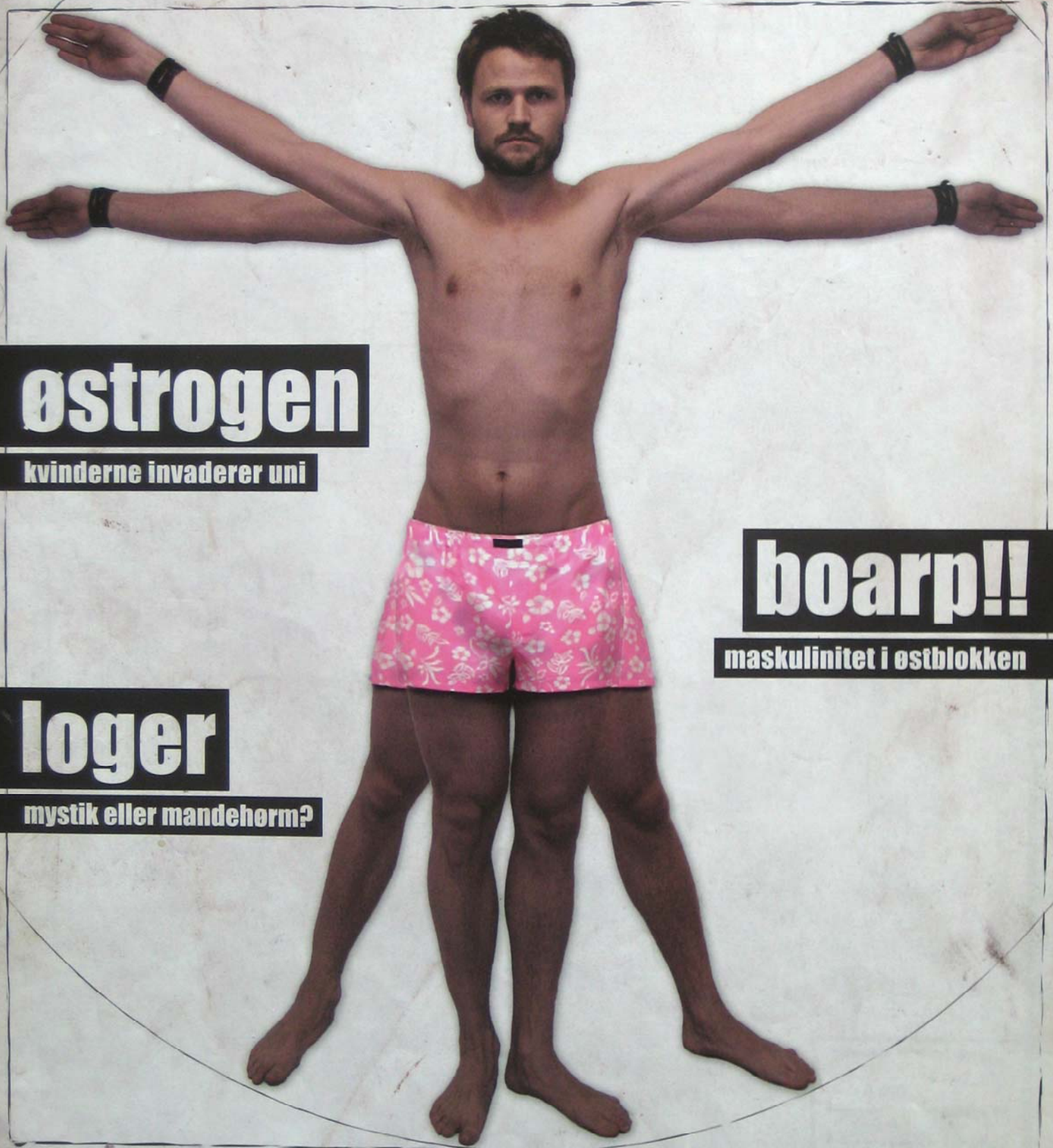

DELFINEN

137 DECEMBER 2007

østrogen

kvinderne invaderer uni

boarp!!

maskulinitet i østblokken

loger

mystik eller mandehorm?

tema

mænd

(eller historien om den vetruseksuelle mand)

ÅRHUS AND THE CITY

part 2

ord + billede > mathias vestergaard

Interview med to studerende fra Århus, der er taget til NYC

Mathias Vestergaard er Delfinens New York korrespondent.

Marianne og den gode historie

Hvad er det, der får en dansk studietil at forlade familie og venner for at bo i en beskidt og larmende stobyt, hvor man skal arbejde ti timer om dagen til en løn, der knapt kan betale den tålmålede husleje?

"Det er et godt spørgsmål!" indrømmer Marianne Gadeberg, som arbejder for en storytelling organisation kaldet The Moth.

"Alle arbejder hårdt herovre, og jeg tror bare, det er en del af det."

Mens vi snakker, kommer chefen ind og spørger, hvad de skal stille op med aftenens personalemiddag. En af medarbejderne var blevet syg og var gået tidligt hjem, og da der fortsat var travlt og alle var pressede, ville chefen høre om der var stemning for at flytte middagen til en anden dag, så alle kunne være med. Selvom folk var trætte og måske ikke lige i humør til middag og efterfølgende bytur, var der ingen der ønskede at aflyse. Alle vidste, at hvis de ikke gik ud at spise, ville de blive og arbejde til kl. ni i stedet. Så var det alligevel bedre at gå ud og spise sammen.

"Ok, hvad så med at vi flytter middagen til en anden dag, men at vi alle sammen går hjem kl. syv?"

Lød det optimistisk fra chefen. Det var ment som et seriøst forslag, men da hun havde sagt det, kunne hun også godt selv høre at det var en utopi, og i situationen var det så komisk, at alle fik sig et godt grin.

Marianne fortsætter:

"Jeg tror det er fordi jeg kan gøre nogle ting her, som jeg ikke lige kan andre steder. Det er en lille organisation, så man får hurtigt indflydelse på hvad der sker, og samtidig har den ballast nok til at jeg føler, at der virkelig kan udrettes noget."

Et af de arrangementer, som The Moth afholder, er de såkaldte StorySLAMS, hvor to almindelige mennesker får lov at fortælle en historie fra deres liv på fem minutter. "Der er virkelig nogle gode historier imellem, og det

er ofte meget inspirerende."

Det er dog ikke disse events, Marianne brænder mest for.

"Det, som jeg gerne vil lave noget mere af, er det vi kalder corporate træning, hvor vi lærer virksomheder om, hvordan man kan fortælle en god historie og på den måde komme igennem med sit budskab. Det er dog fortsat et ret nyt initiativ i organisationen, men det er en god måde at finansiere mange af de andre aktiviteter på, og jeg brænder virkelig for det. Jeg synes det er fantastisk, at man kan tage en velkendt historiestruktur og bruge den aktivt til at gøre et budskab nemmere at huske. Jeg tror, det er derfor jeg er her endnu!"

"Skaf 50.000 kr. på en time!"

Vi er i Århus, klokken er ni om morgenen, og arkitektstuderende Martin Roald skal af sted til New York og arbejde med arkitektur i fem måneder – håber han.

SAS rute SK909 skal flyve ham direkte fra København til New York. Han har søgt om at få et forlænget turistvisum ved den amerikanske ambassade så han kan blive i byen i op til seks måneder, men har endnu ikke fået endeligt svar. Turen er planlagt. Flybilletten er købt og betalt. Kufferten er pakket. Men intet er sikkert. De tre måneders turistvisum som man kan få ved normal indrejse, kan han nemlig ikke få, hvis hans ansøgning om forlænget visum bliver afvist. Det er altså enten/eller – der er ingen mellemvej. Klokken lidt over ni ringer de fra ambassaden og meddeler at Martin desværre ikke kan godkendes, da de ikke har noget bevis for at han er økonomisk uafhængig, således at han vil kunne klare sig selv under sit ophold. "Jeg spurgte dem hvad jeg kunne gøre, og de svarede, at hvis jeg kunne skaffe 50.000 kr., så ville de genoverveje min ansøgning." Men tiden er knap for bus 888 kører om ca. en time.

En time senere...

Åh, kontoudtog, en kvittering på kommende lønudbetaling og lidt hjælp fra familien lykkes det Martin at skaffe de 50.000 kr. og kopier af alt materialet faxes til

ambassaden. Herefter siger Martin farvel til kæresten i Århus, og tager med bussen, fortsat uden at vide om han vil være nødt til at returnere til Århus samme aften eller om der går fem måneder. Da Max Mols lægger til ved Odden ringer de igen fra ambassaden og meddeler, at hans visum er blevet godkendt. Nu skal han bare komme forbi og hente det. Ambassaden lukker kl. 15:15 og Martins bus vil være på Valby St. kl. 14:45. Med hjælp fra højere magter (og en venlig taxachauffør) når Martin til ambassaden 15:05, modtager papirerne og fortsætter videre mod Kastrop. Han når lige akkurat at stille sig i kø til check-in, hvorefter en mand lukker køen bag ham. Først da Martin sidder i flyet går det op for ham, hvor utroligt det er, at han klarede det.

Brooklyn

Nu har Martin været her i tre måneder. Han bor i Brooklyn, i en lejlighed som han deler med tre danske arkitektstuderende, som han kendte i forvejen. Men hvorfor lige New York? "Jeg havde aldrig været i New York før, så jeg vidste faktisk ikke helt, hvad jeg gik ind til, men jeg kom her for at opleve byen og livsstilen og for at få noget praktisk erfaring med arkitektur, et andet sted end Skandinavien." Martin er tydeligvis helt vild med byen: "Jeg elsker den måde, hvorpå byen hele tiden skifter skala – man kigger ned af Fifth Avenue og kan se flere kilometer med skyskrabere i horisonten, og når man drejer om det næste hjørne, er man pludselig i en lille, hyggelig gade, og alt føles småt." Det er dog ikke selve byen eller livsstilen, hvor man "lever for at arbejde", som har overasket Martin mest – det er de mennesker, der bor i byen:

"Da vi flyttede ind i lejligheden, som er placeret midt i et kvarter, hvor der stort set udkende er mexicanere, var vi faktisk lidt bange for, om de ville komme efter os, men efter ganske kort tid finder man ud af, hvor åbne og inødskomme folk er, og det har faktisk været en stor oplevelse for mig. Folk er bare slet ikke så fordomsfulde – det kunne vi lære meget af i Danmark!"

Mariannes vej til New York

Marianne var først i praktik ved organisationen The Moth, i foråret 2007. Efter fem måneders ophold tog hun tilbage til Danmark og brugte sommeren på at få skrevet specialet, så hun var klar til at rejse tilbage til New York, hvor hun havde fået tilbudt en mere permanent stilling som "program manager". For at få opholdstilladelse har organisationen søgt om et forlænget praktik-visum til Marianne, hvilket er den mest normale måde at få en midlertidig opholdstilladelse på i forbindelse med praktikophold. Det eneste problem er, at man kun må arbejde for den organisation, der har sponsoreret en. Man kan således hverken arbejde (lovligt) som bartender i weekenden, eller skifte til et andet firma.

Mariannes råd

"Hvis man har lyst til at blive udfordret på krop og sjæl, og samtidig have muligheden for at få nogle fantastiske oplevelser, så er New York virkelig en fed by!" "Mit råd er at man tilbyder selv at betale selve ansøgningsgebyret (ca. 10.000 kr.) når man søger om praktik-visum i forbindelse med et mere permanent job, da det gør at man bedre kan forhandle løn og vilkår."

Marianne nyder udsigten mod downtown Manhattan fra Staten Island ferjen.

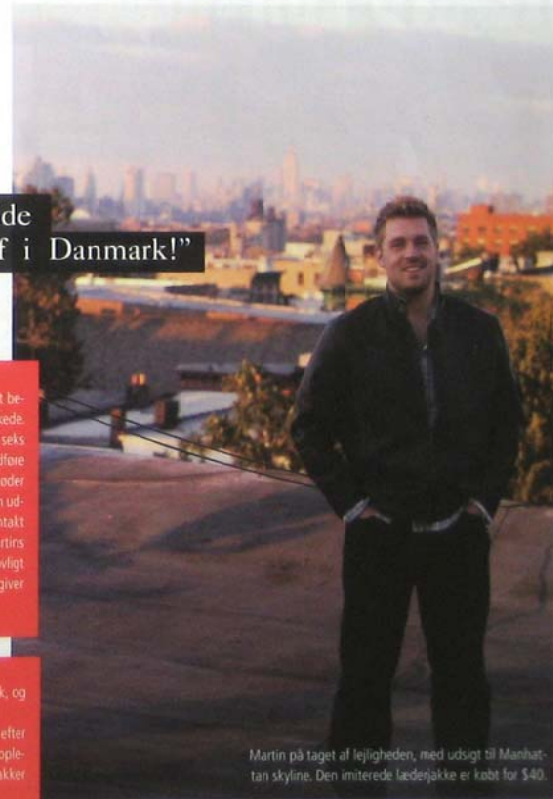
"Folk er bare slet ikke så fordomsfulde – det kunne vi lære meget af i Danmark!"

Martins vej til New York

Når man er i USA på et praktik-visum er man knyttet til et bestemt firma under hele sit ophold, hvilket Martin ikke ønskede. Derfor søgte han blot om at få et forlænget turistvisum på seks måneder. Under dette visum er man ikke berettiget til at udføre egentligt arbejde, men man må gerne holde foretræksmøder og tage imod ordrer. Det er netop denne detalje, som Martin udnytter. Hver gang han laver noget ved det firma, han har kontakt til, sender han blot en regning, som udstedes gennem Martins eget arkitektfirma i Danmark. Således kan Martin arbejde lovligt i New York, uden reelt at være ansat noget sted, hvilket giver en god frihed.

Martins råd

"Spar nogle penge sammen, start dit eget firma i Danmark, og så er det bare med at komme af sted." "Når du kommer herovre, så lad være med at jage rundt efter attraktioner – den største attraktion er selve byen, og den opleves bedst hvis man tager den med ro, møder mennesker, snakker og bare suger til sig."

Martin på taget af lejligheden, med udsigt til Manhattan skyline. Den imiterede lædesjækkе er købt for \$40.

ÅRHUS AND THE CITY

part 2

ord + billede > mathias vestergaard

Interview med to studerende fra Århus, der er taget til NYC

Mathias Vestergaard er Delfinens
New York korrespondent.

Marianne og den gode historie

Hvad er det, der får en dansk studine til at forlade familie og venner for at bo i en beskidt og larmende storby, hvor man skal arbejde ti timer om dagen til en løn, der knapt kan betale den tårnhøje husleje?

"Det er et godt spørgsmål!" indrømmer Marianne Gadeberg, som arbejder for en storytelling organisation kaldet The Moth.

"Alle arbejder hårdt herovre, og jeg tror bare, det er en del af det."

Mens vi snakker, kommer chefen ind og spørger, hvad de skal stille op med aftenens personalemiddag. En af medarbejderne var blevet syg og var gået tidligt hjem, og da der fortsat var travlt og alle var pressede, ville chefen høre om der var stemning for at flytte middagen til en anden dag, så alle kunne være med. Selvom folk var trætte og måske ikke lige i humør til middag og efterfølgende bytur, var der ingen der ønskede at aflyse. Alle vidste, at hvis de ikke gik ud at spise, ville de blive og arbejde til kl. ni i stedet. Så var det alligevel bedre at gå ud og spise sammen.

"Ok, hvad så med at vi flytter middagen til en anden dag, men at vi alle sammen går hjem kl. syv?"

lød det optimistisk fra chefen. Det var ment som et seriøst forslag, men da hun havde sagt det, kunne hun også godt selv høre at det var ren utopi, og i situationen var det så komisk, at alle fik sig et godt grin.

Marianne fortsætter:

"Jeg tror det er fordi jeg kan gøre nogle ting her, som jeg ikke lige kan andre steder. Det er en lille organisation, så man får hurtigt indflydelse på hvad der sker, og samtidig har den ballast nok til at jeg føler, at der virkelig kan udrettes noget."

Et af de arrangementer, som The Moth afholder, er de såkaldte StorySLAMS, hvor ti almindelige mennesker får lov at fortælle en historie fra deres liv på fem minutter.

"Der er virkelig nogle gode historier imellem, og det

er ofte meget inspirerende."

Det er dog ikke disse events, Marianne brænder mest for.

"Det, som jeg gerne vil lave noget mere af, er det vi kalder corporate training, hvor vi lærer virksomheder om, hvordan man kan fortælle en god historie og på den måde komme igennem med sit budskab. Det er dog fortsat et ret nyt initiativ i organisationen, men det er en god måde at finansiere mange af de andre aktiviteter på, og jeg brænder virkelig for det. Jeg synes det er fantastisk, at man kan tage en velkendt historiestruktur og bruge den aktivt til at gøre et budskab nemmere at huske. Jeg tror, det er derfor jeg er her endnu!"

"Skaf 50.000 kr. på en time!"

Vi er i Århus, klokken er ni om morgenen, og arkitektstuderende Martin Roald skal af sted til New York og arbejde med arkitektur i fem måneder – håber han.

SAS rute SK909 skal flyve ham direkte fra København til New York. Han har søgt om at få et forlænget turistvisum ved den amerikanske ambassade så han kan blive i byen i op til seks måneder, men har endnu ikke fået endeligt svar. Turen er planlagt. Flybilletten er købt og betalt. Kufferten er pakket. Men intet er sikkert. De tre måneders turistvisum som man kan få ved normal indrejse, kan han nemlig ikke få, hvis hans ansøgning om forlænget visum bliver afvist. Det er altså enten/eller – der er ingen mellemvej. Klokken lidt over ni ringer de fra ambassaden og meddeler at Martin desværre ikke kan godkendes, da de ikke har noget bevis for at han er økonomisk uafhængig, således at han vil kunne klare sig selv under sit ophold. "Jeg spurgte dem hvad jeg kunne gøre, og de svarede, at hvis jeg kunne skaffe 50.000 kr., så ville de genoverveje min ansøgning." Men tiden er knap for bus 888 kører om ca. en time.

En time senere...

Vha. kontoudtog, en kvittering på kommende lønudbetaling og lidt hjælp fra familien lykkes det Martin at skaffe de 50.000 kr. og kopier af alt materialet faxes til

ambassaden. Herefter siger Martin farvel til kæresten i Århus, og tager med bussen, fortsat uden at vide om han vil være nødt til at returnere til Århus samme aften eller om der går fem måneder. Da Max Mols lægger til ved Odden ringer de igen fra ambassaden og meddeler, at hans visum er blevet godkendt. Nu skal han bare komme forbi og hente det. Ambassaden lukker kl. 15:15 og Martins bus vil være på Valby St. kl. 14:45. Med hjælp fra højere magter (og en venlig taxachauffør) når Martin til ambassaden 15:05, modtager papirerne og fortsætter videre mod Kastrup. Han når lige akkurat at stille sig i kø til check-in, hvorefter en mand lukker køen bag ham. Først da Martin sidder i flyet går det op for ham, hvor utroligt det er, at han klarede det.

Brooklyn

Nu har Martin været her i tre måneder. Han bor i Brooklyn, i en lejlighed som han deler med tre danske arkitektstuderende, som han kendte i forvejen. Men hvorfor lige New York? "Jeg havde aldrig været i New York før, så jeg vidste faktisk ikke helt, hvad jeg gik ind til, men jeg kom her for at opleve byen og livsstilen og for at få noget praktisk erfaring med arkitektur, et andet sted end Skandinavien." Martin er tydeligvis helt vild med byen: "Jeg elsker den måde, hvorpå byen hele tiden skifter skala – man kigger ned af Fifth Avenue og kan se flere kilometer med skyskrabere i horisonten, og når man drejer om det næste hjørne, er man pludselig i en lille, hyggelig gade, og alt føles småt." Det er dog ikke selve byen eller livsstilen, hvor man "lever for at arbejde", som har overrasket Martin mest – det er de mennesker, der bor i byen:

"Da vi flyttede ind i lejligheden, som er placeret midt i et kvarter, hvor der stort set udelukkende er mexicanere, var vi faktisk lidt bange for, om de ville komme efter os, men efter ganske kort tid finder man ud af, hvor åbne og imødekommne folk er, og det har faktisk været en stor oplevelse for mig. Folk er bare slet ikke så fordomsfulde – det kunne vi lære meget af i Danmark!"

Mariannes vej til New York

Marianne var først i praktik ved organisationen The Moth, i foråret 2007. Efter fem måneders ophold tog hun tilbage til Danmark og brugte sommeren på at få skrevet specialet, så hun var klar til at rejse tilbage til New York, hvor hun havde fået tilbudt en mere permanent stilling som "program manager". For at få opholdstilladelse har organisationen søgt om et forlænget praktik-visum til Marianne, hvilket er den mest normale måde at få en midlertidig opholdstilladelse på i forbindelse med praktikophold. Det eneste problem er, at man kun må arbejde for den organisation, der har sponsoreret en. Man kan således hverken arbejde (lovligt) som bartender i weekenden, eller skifte til et andet firma.

Mariannes råd

"Hvis man har lyst til at blive udfordret på krop og sjæl, og samtidig have muligheden for at få nogle fantastiske oplevelser, så er New York virkelig en fed by!"
"Mit råd er at man tilbyder selv at betale selve ansøgningsgebyret (ca. 10.000 kr.) når man søger om praktik-visum i forbindelse med et mere permanent job, da det gør at man bedre kan forhandle løn og vilkår."

Marianne nyder udsigten mod downtown Manhattan fra Staten Island færgen.

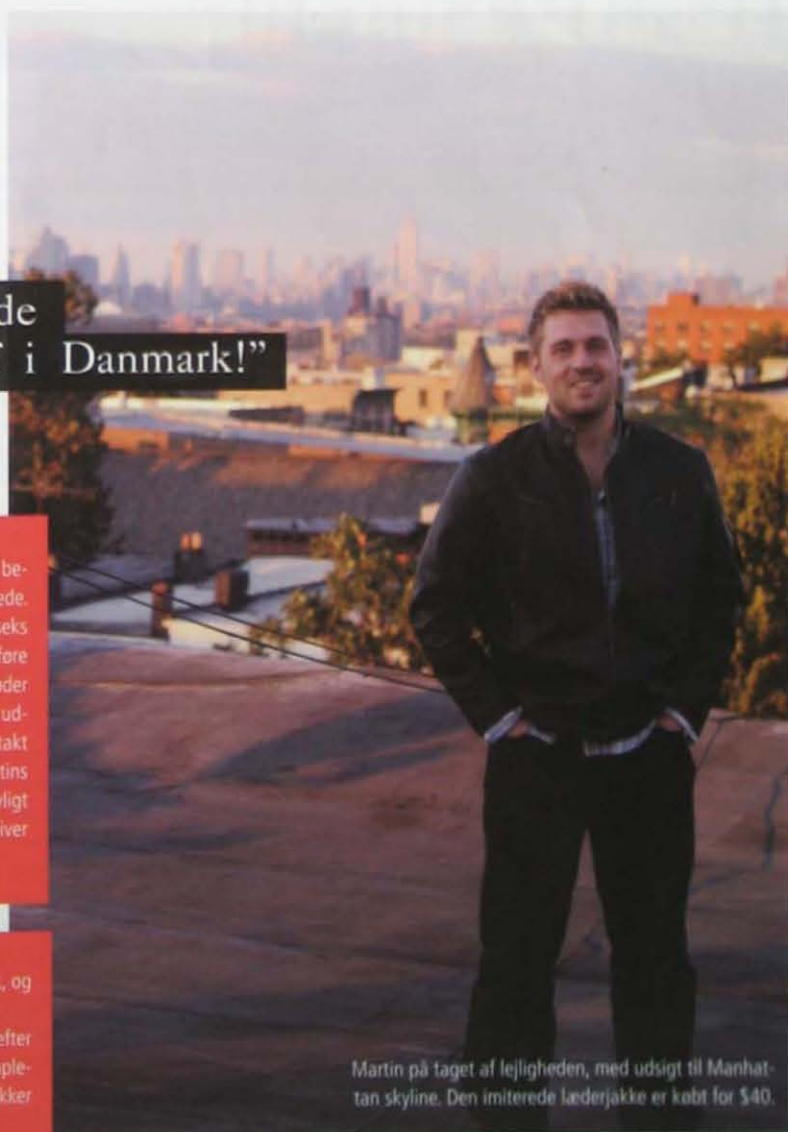
"Folk er bare slet ikke så fordomsfulde – det kunne vi lære meget af i Danmark!"

Martins vej til New York

Når man er i USA på et praktik-visum er man knyttet til ét bestemt firma under hele sit ophold, hvilket Martin ikke ønskede. Derfor søgte han blot om at få et forlænget turistvisum på seks måneder. Under dette visum er man ikke berettiget til at udføre egentligt arbejde, men man må gerne holde forretningsmøder og tage imod ordrer. Det er netop denne detalje, som Martin udnytter. Hver gang han laver noget ved det firma, han har kontakt til, sender han blot en regning, som udstedes gennem Martins eget arkitektfirma i Danmark. Således kan Martin arbejde lovligt i New York, uden reelt at være ansat noget sted, hvilket giver en god frihed.

Martins råd

"Spar nogle penge sammen, start dit eget firma i Danmark, og så er det bare med at komme af sted."
"Når du kommer herover, så lad være med at jage rundt efter attraktioner – den største attraktion er selve byen, og den opleves bedst hvis man tager den med ro, møder mennesker, snakker og bare suger til sig."

Martin på taget af lejligheden, med udsigt til Manhattan skyline. Den imiterede læderjakke er købt for \$40.